

Sammenligning fornuftigvis kan drages, nemlig de tre skandinaviske Lande, er Danmark det Land, som gjennemgaaende lønner sine Embeder ringest, saa tror jeg ikke, man kan fastholde den Paastand, at de danske Embedsmænd ere særlig høit lønne. Jeg skal indfranke mig til dette Punkt, idet jeg beklager, at Thingets høitærede Formand har begrænset Omraadet for denne Dags Forhandlinger saa snevert. Jeg kunde ellers have ønsket at fremstøtte adskillige andre Betragtninger, som kunde supplere de meget rigtige Bemærkninger, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang), netop fra et demokratisk Standpunkt.

Jørgensen: Jeg vil sige et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, som bleve udtalte af den ærede Taler med Hensyn til Lønningerne i Sverrig. Hans Forgænger var ganske vist enig med ham i, at der var Embedsmænd, som bleve lønne i de Lande, som bleve nævnte, med ikke lidt høiere Løn end her; men det, han her har udtalt, beviser jo ikke, at hans Forgænger ikke havde Ret; thi hans Forgænger sagde kun at der var visse Embeder, som i Sverrig bleve lønne ikke saalidt høiere end her, men at i Reglen den store Masse af Lønningerne var, tror jeg nok, at han sagde, lavere i de nævnte Lande end her. — Jeg skal benytte Leiligheden til blot at berigtige et enkelt Udtryk, som er kommet i Tidenden angaaende det, jeg udtalte igaar. Der staar nemlig, at det ærede Medlems Forgænger havde foreslaaet henlagt 6 pCt. Dersom jeg har sagt det, saa har jeg taget feil, men det har jeg vist ikke sagt, det er vist blevet overhørt. Jeg erindrer egentlig ikke, hvormange Procent han foreslog henlagt til Selvpensionering eller til Livrente. — Det var kun disse Ord, jeg vilde tillade mig.

Da ikke Flere forlangte Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Leth: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det samme Udvalg, til hvilket det foregaaende Lovforslag blev henvist.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovenstaaende Forslag af Leth.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistratsembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1547 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Tauber: Jeg kan yde dette Lovforslag den Anerkjendelse, at det langtsaa gaar saa vidt i Forhøielse som Forslaget om Lønninger for Embedsmænd under Ministerierne. Den Forhøielse, som er foreslaaet, andrager omtrent 400 Kr. for hvert Embede. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt denne Forhøielse er passende; men jeg skal fremhæve den betydelige Modsetning som er fremkommet mellem dette Lovforslag og det først behandlede. Den samlede Procent af Forhøielsen er betydelig ringere her. Det er altsaa ikke denne Side, jeg særlig har fundet Anledning til at fremdrage; men der er et enkelt Punkt, som jeg tror, der burde være nogen Anledning til at henlede Opmærksomheden paa. De Retsbetjentembeder, som ere forbundne med Borgmesterstillinger i Kjøbstæderne, lønnes i begge disse Egenstaber udelukkende af Staten, hvorimod der paa Landet ikke finder et lignende Forhold Sted, idet Sogneraadsformændene jo maa besørge Forretningerne, holde Kontor og i det Allervæsentligste bestride de dermed forbundne Udgifter uden at faae hverken Løn eller Kontorholdsvederlag derfor. Jeg tror, at der i denne Ordning ligger en Ubillighed for Landet, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa. Særlig fremtræder denne Ubillighed ved de Kjøbstæder, som ikke ere forbundne med Landdistrikter, og da allermeest ved dem, hvor Borgmesterstillingen ikke engang er forbunden med Retsbetjentstilling. Der møde vi da de saakaldte 6 store Kjøbstæder, der forøvrigt ikke længere alle ere de største, idet Horsens er større end Helsingør. Helsingør er rykket temmelig langt ned i Rækken og rykkes maasse længere ned endnu. Men for disse 6 Kjøbstæders Vedkommende er der opført en Borgmester og Auktionsdirektør, der lønnes som første Klasse Embeder. I sin Stilling som Borgmester burde Vedkommende fra Statens Side maasse ikke engang have nogen høi Løn. For saavidt han er Auktionsdirektør, maa det erindres, at de derhen hørende Forretninger høre til dem, som ville blive omordnede ved den foreslaaede Retsreform, og om hvilket det derfor ikke turde være henfigtsmæssigt nu at tage nogen fast Bestemmelse. Man ser jo ogsaa ved den Lov, som var under Behandling lige i Forveien, med Hensyn til de tilsvarende Embeder i Kjøbenhavn, Auktionsdirektøren og et Par andre Embeder, at der er forbeholdt en endelig Ordning, og det er faktisk, at, saafremt der ansættes Embedsmænd i disse Stillinger, skulle de ikke have kongelig Udnævnelse. Derved er den Grundsetning anerkjendt, som jeg berørte. Men noget lignende finder som sagt Sted ved de 6 Embeder, og jeg vil i det Hele taget ud-